

Ρόδον το 'Αμάραντον. Μονη 'Εσφιγμένου 'Αγίου Όρους.

'ΕΛΝΘΗ 'ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΗ ΣΤ Ιερεμιά

(Ρ. ΜΙΘΝΕ ΤΟΜ' 13)
'ΕΡΙΣΕΥΣ

" Πανυέρανε θέποινα,
δοξαίτω απάντως
'Ελπίδα

αλιών με, για σε
των αειμακάριστων
των πιθών,, (επιμολογία)

'Επροφητεύσε Ιερεμίας οτε έβαθίλεον Ιωβίας, Ιωακείμ κ' Σεδεκίας έως τής αιχμαλωτίας Ιερουσαλήμ. 'Ηρξάτο η' αιχμαλω- γία κ' ακόμη προεφύτσε λέγων: Αιχμαλωτισθήκατε! 'Εβρω κ' 'Ετβι μετανουίβατε κ' τώ 'ελεος του θεού θα είναι ματί' σας.

Τό εὐαγγέλιον, οί λόγοι των αγίων λέγουν περι μετανουίας. 'Εάν ακούσωμεν, πιθώσωμεν εις τώ κύριον που λέγει: "Μετα- νουίβω κ'χώ περι πάντων των κακών που ανήχηλα δι' αυτούς"

Οί Μινεϊτες έπεδη μετενούβαν, δέν κατεστράφησαν. Ο Ιερεμίας είναι εὐήθο- λου του Σωτήρος. εις τας ψυχας των ανθρωπων των αμαρτωλών κατοικούν ως άλλα ένδη κ' θαβίγειες ται διάφορα πάδη κ' κακιες, ται όποια καταβάκ'πον- ται κ' εκριθώνονται με' τιν θεία χάρι.

'Εάν κάποιος αγνοεί τον θεόν αγνοεί- ται. Ο αμαρτωλός αγνοείται από του θεού. Πάντες οί πονηροί λογιθόμ, φόνοι μοιχεύαι, κλοπαι, ψώδη, θλασθημιαί, ψυτεία →

Άγιος
ΤΩ
Ο
Μ
Η
Σ

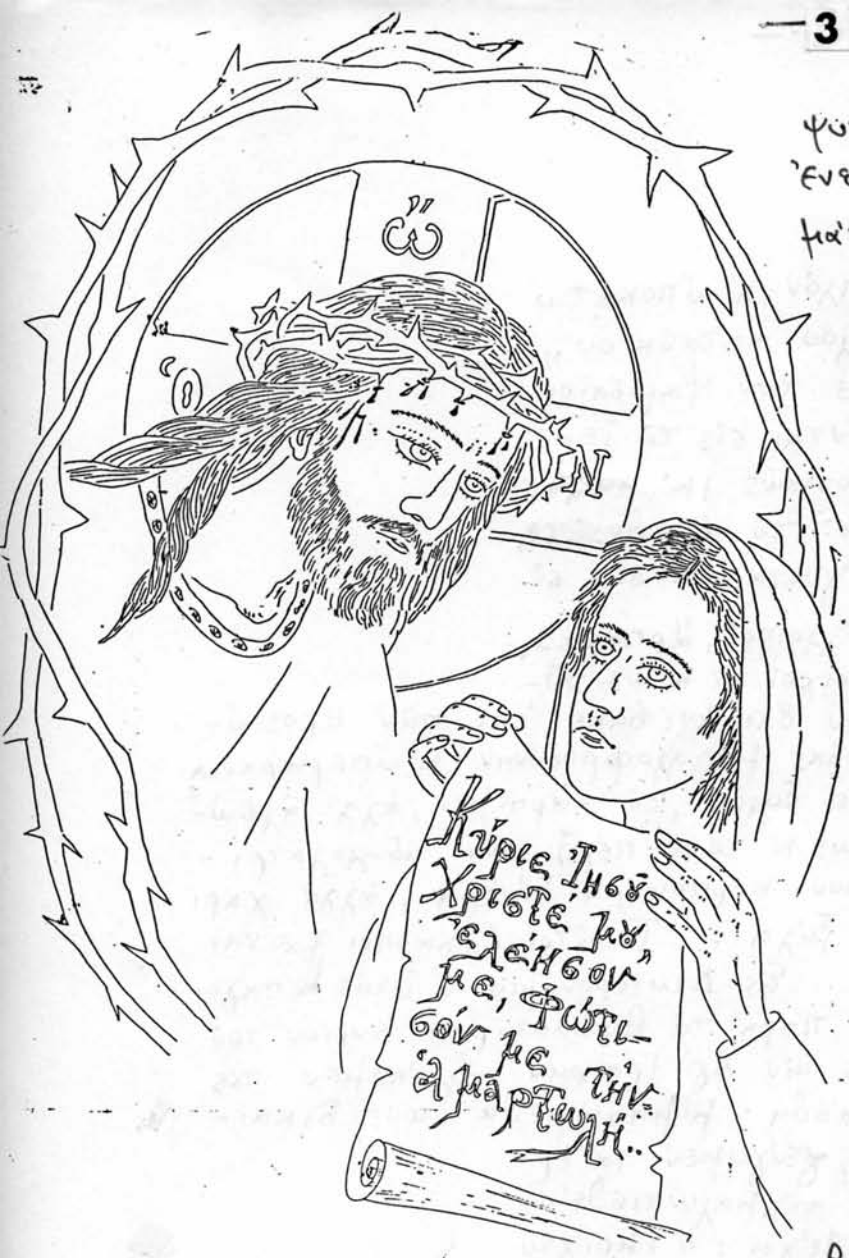
Τό στάδιο τῶν ἀρετῶν ἠνέωκται
 οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε
 ἀναζωσάμενοι τόν καλόν
 τῆς νηστείας ἀγῶνα.....
 Ἄντι μαχαίρας τήν νηστείαν
 ἤης ἐκτέμνει ἀπό καρδίας
 πᾶσαν κακίαν.....

(Ἰδοὺ. Αἰώνη Κυρ. Τυρινῆς, ἤχος πλ.α)

εἶναι τοῦ διαβόλου. Ἡ οἰκοδομή ἐπὶ τῶν ἄημων, τοῦ δια-
 βόλου ἐστίν, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν ΠΕΤΡΑΝ οἰκοδομή, ἐστίν τοῦ
 Θεοῦ. Λεῖγει κύριος: « Ἐγὼ ἀποκτενῶ κ' Ἰὴν ποιήσω » (Αευ-
 τερονόμιος). Ποῖον ἀποκτενῶ; Παῦλον τὸν προδότην κ'
 διώκτην! κ' Ἰὴν ποιήσω, γιὰ νὰ γίνῃ ὁ Παῦλος ἀ-
 πόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ. « Παταίξω κἀγὼ ἰάβομαι ». Πρῶ-
 τον παταίξει - τιμωρεῖ κ' μετὰ τοῦτο θεραπεύει. « Ὅν γὰρ
 κηρατᾶ κύριος παιδεύει... » Ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησε,
 φρόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰδῆθη εἰς τὸν κόσμον.

« Πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἢ ἄηπελος ἢ
 ἄλλοτριᾶ; ». Ἐφορέωμεν, ἁμαρτωγοὶ ὑπάρ-
 χοντες, τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ. Μετανο-
 οῦντες θὰ φορέωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ
 ἑπουρανίου. Ὁ Θεὸς λόγος τοῦ ἑ-
 αχθερίου, ἔχει δύναμιν παντός φαρ-
 μακοῦ καθαριζόντος - θεραπεύοντος τὴν

ψυχὴν. „Ζῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ κ' ἐνεργὴς, κ' τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μαχαιρὰν διότιμον,“ (Ἀποστ. Παύλος - Ἔβρ.)
 „Ἐκπηγυεὶ κύριος τὸν ρύπον τῶν υἱῶν κ' τῶν θυγατέρων Σιών, κ' τὸ αἷμα ἑκαθαριεὶ ἐκ μέδου αὐτῶν πνεύματι κρίσεως κ' πνεύματι καύσεως.“ (Ματθαίᾳς)

Βλέπε ἀνταπόδοσιν πρὸς μὲν τὸν ρύπον τὸ πνεῦμα κρίσεως, ὅταν πολλὰ κ' μεγάλα ἁμαρτήματα ἔχωμεν ἔχομεν ἀνάγκη τοῦ πνεύματος τῆς καύσεως.
 ὁ Ἰησοῦς βαπτίζει (Λουκ. 3,16) ἐν πνεύματι ἁγίῳ κ' πυρὶ, ἀλλ' οὐχὶ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον. Τὸν μὲν ἅγιον βαπτίζει μετ' ἁγίου πνεύματος, τὸν δὲ ἄξιωδέντα τοῦ ἁγ. πνεύματος, πάλιν ἁμαρτάνοντα λούει ἐν πυρὶ ὅταν κατατῶν Β' παρουσίαν τοῦ πῦρ ἑκείνου κατακαύσει ἕλκα, χόρτον, καλαμὴν, κ' ὁ ἁμαρτωλὸς πορεύεται εἰς τὸ αἰῶνιον πῦρ τῆς κολάσεως. Μακάριος ὁ βαπτιζόμενος

ἐν ἁγίῳ πνεύματι κ' μὴ δεόμενος βαπτίσματος τοῦ ἀποπυρῆος. Τριδάμιος ἑκείνος, ὁ ἀμετανόητος, ὁ ὁποῖος ἔχει χρεια πυρίνου βαπτισμοῦ. „Ἐξελεώσεται γὰρ ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ κ' ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναθήσεται,“ (ἨΓ.Γ.) Ὁ θεὸς εἶναι ῥάβδος κ' πῦρ καταναλίσκον διατῶν ἁμαρτωλῶν, φῶς διατῶν δικαίους κ' ἁγίους. „Μακάριος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ,“ δηλ. ὁ τυρήσας τὸ βάπτισμα τοῦ ἁγ. πνεύματος

„Διὰ τὸ πημιθυδῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυχήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται,“
 „... ἔλθων ὁ γιός τοῦ ἀνθρώπου, ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;“

„... ἐπαρῶμεν ὁ λαὸς ἐπὶ πᾶν →

υατευ: ὡς θυμύ-
 θυνθήτω αμα
 Η πορο- 'εγωπιόν
 οβυχη ος
 ρα

ὄρος ὑψηλόν, κ' ὑποκάτω
 παντός ξύλου κατακτίου»,
 Ἐάν ἴδης τὸν φαρισαῖον
 ἀναβαίνοντα εἰς τὸ ἱε-
 ρὸν ἀλαστονικῶς καὶ μὴ -
 τύπτοντα τὸ βῆθος τῶ,
 ἀλλὰ λέγοντα: «... οὐκ εἰ-

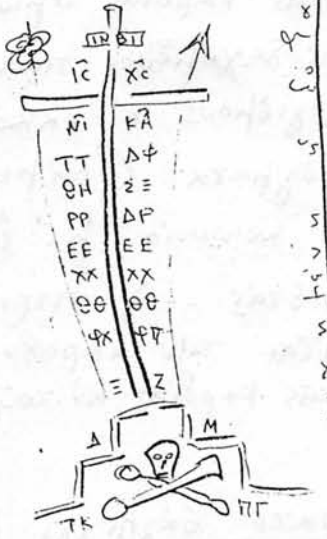
ἦι ὡς οἱ λοιποὶ, ἀρπαχες,
 ἀδικοὶ, μοιχοὶ ἢ κ' ὡς οὐ-
 τος ὁ τελώνης ...» νόηθον ὅτι ἀνέθηκε ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑ-
 ψηλόν (τῶν κακῶν) ἀχαπιθας μεγαλοφροσύνης κ' ὑπερηφανία
 χεώμενος ὑποκάτω παντός ξύλου, οὐ καρπίμου, ἀλλ' ἀβώ-
 δους. εἰς τὰ ἄλλα (ὅπως κ' τότε περίῃ τῶν εἰδωλογοατρι-
 κῶν ναῶν) δὲν φυτεύουσιν καρποφόρα δένδρα, ἀλλὰ χάρι
 τέρψεως μόνον ἄκαρπα ξύλα. Τοιοῦτοι (ἄκαρποι) εἶναι
 οἱ λόγοι τῶν ἑτεροδόξων. εἰς Δευτερονόμιο ὁ θεὸς ἀπαγο-
 ρεῖ: «οὐ ποιήσεις ἄβλος παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ
 θεοῦ σου» Μελετώντας τὴν Ἀγ. Γραφὴν βλέπομεν τὴν
 ἑδικαιώθη τὴν κατεδικάθη. ἠμυθώμεθα τοὺς δικαιο-

ωθέντας, φεύγομεν τὰ ἔρ-
 γα τῶν αἰχμαλωτιθεέν-
 των. Λεῖγει: «ἐμοίχευ-
 θε - ὁ γὰρ τὸ Ἰσραὴλ - τὸ
 ξύλον κ' τὸν λίθον»,
 «Ὅταν ἀμαρτανῶμεν, γινώ-
 μεθα λιθοκάρδιοι κ' μοι-
 χεώμεν τὸν λίθον. Ὅ-
 ταν ἀμαρτανῶμεν κ' πορ-
 νεώμεν ὑποκάτω παν-
 τὸς ξύλου ἀβώδους, κ'
 ἢ μὲν μοιχεύομεν τὸ ξύ-
 λον. ἢ ἐπιβραΐψιτε →

υιοί επιβρέφοντες, και
 ἰάδομαι τὰ συντριμμάτα
 υἱῶν,, ἤθεες εἴμεθα πηγή-
 ρεις συντριμμάτων (ἀπειθείς,
 πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυ-
 μίαις κ' ἡδοναῖς .., ἐν κακίᾳ κ'
 φθόνῳ διάγοντες, μιμούμετες ἀλλή-
 λους ... ἐπεφάνη ὁ θεάνθρωπος
 κ' ἐπέχεε τὸν ἔλεον Αὐτοῦ ἐφ'
 ἡμῶν . Ἄς μὴ βραδύνωμεν, ἀ-
 μεχούμετες διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν
 ἀλλ' ἐν μετάνοιᾳ μετὰ τοῦ προφή-
 του θεολογῶμεν: « Ἰδοὺ δοῦλοι
 ἡμεῖς ἐδόμηθα σοί »

Δοῦλοι σου, οἱ πρότερον τῶν
 δαιμόνων ! καλούμενοι ἀπὸ
 τῶν θεῶν μὴ εἴπομεν ὡς τῆς
 παραβολῆς οἱ κηλεύοντες. ὁ μὲν
 ἔλεγε: « Γυναῖκα ἔχημα, ἔχε με
 παρητυμένον ,, , ὁ δέ: Πέντε

« Ζωὴ κενώσας ἑἑῶν
 ἢ τῶν κενωσάντων
 ἡμᾶς ἑαυτοῦ
 Ζωὴ Ἀγ. Ἰωάννου
 Προφήτου ἑως
 Σπογγηθῆς 60... »
 (Αἰθῶν Ἰσπερὲχίου)

ζωὴν θεῶν ἡγόραθα, πορεύομαι δοκιμά-
 γαι αὐτὰ ἔχε με παρητυμένον,, Μὴ γεωί-
 μεθα πνεύματος ὀργῆς, μὴ πνεύματος κακῆς ἐπιθυμίας, μὴ
 τοῦ διαβόλου πράττοντες ἀμαρτίας . Ἡ γὰρ ΑΓΑΠΗ κολλᾷ
 ἡμᾶς πρὸς θεῶν . λέγομεν: « Ἰδοὺ ἡμεῖς ἐδόμηθα σοί, ὅτι σὺ κύ-
 ριος ὁ θεὸς ἡμῶν ,, . « Αἰσχυνθήτωσαν κ' ἐντραπήτωσαν πάντες οἱ
 μιμούμετες ζῶν ,, ὠχεται ἔδω ὁ προφήτης, οἱ ἀναίδετοι ἀπὸ τὰ ἔρ-
 γα τῆς αἰσχύνης νὰ ἔλθουν εἰς θυναιδέθηθιν κ' μετάνοια. Ὅθον ἔχο-
 μεν τὰ ἔργα τῆς αἰσχύνης, ἔχομεν τὸ κάλυμμα κατὰ τὸ ψαλμικόν
 λόγιον: « καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψε με ,, . Ὅθον ἔργα
 κατῆρας ἐρατόμηθα, κάλυμμα ἔχομεν ἐπὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν:

« Νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα, και μὴ σπείρε-
 τε ἐπ' ἀκανθαῖς ,, κατανόησον τὸ χωρίον, ἴδε
 ποῦ αἱ ἀκανθαί, ποῦ βιωτικαὶ φέρηναι, ποῦ
 φημιδονία ... ! Σητήσον τὸ λογικόν ἄρο-
 τρον περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Ἰησοῦς λέγει:
 « Οὐδεὶς θαγῶν τῶν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον,
 κ' στραφείς εἰς τὰ ὀπίσω, εἰς θετόν
 ἔσται τῆ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ,,
 Ἐκδυθῆμενος τὸν παλαιόν ἄνθρω-

Πον θύ τας πράξεις αὐτῶ κ' ἔνδυσάμενος τὸν νέον ἄνθρωπον, ποιῶεις θεαυτῷ νέωρα.

Ὅποιος κατανοεῖ κ' πράττει τὴν θείαν Γραφήν, αὐτὸς ποιεῖ νέωρα

«Περιτέμεθε τὴν ἀκροβυτίαν τῆς καρδίας ὑμῶν, ὃ μὴ δεχόμενος πονηροὺς λογισμοὺς κ' κακόδοξα δόγματα (δι' ἕνα ἔχων κοινωνία με' δικουφωβίας ...) περιτέμνεται τὴν ἀκροβυτίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ.

«Σημάνετε βάλπιγγι ἐπὶ τῆς γῆς»

δηλ. πνευματικὸν λόγον ποὺ διεχειρεῖ τὸν ἀκροκτύπ, παρασκευάτων

αὐτῶν εἰς πόλεμον κατὰ πᾶν κ' δαιμόνων

«Συνάχθητε κ' εἰσέλθητε εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχίρεις»

εἰς ἀτειχίστον πόλιν δὲν δελεῖ ὁ θεὸς νὰ εἰσέλθῃτε, ἀλλ' εἰς τετειχίστην. Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία εἶναι τετειχίστη ὑπὸ τῆς ἀκροκτύπ τοῦ λόγου, ὁ ἄλλοθις ἐστὶ τὸ τείχος.

«Ὅσοι ἐστὲ ἐν τῆς Σιών ... φεύγετε εἰς Σιών, ὁπρώγατε μὴ βῆτε» Ποῦς ὁ ἔχθρος; ὁ διαβόλος.

«Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάδρας αὐτοῦ ...» ... «θεῖναι τὴν γῆν σου εἰς ἐρήμωσιν» δηλ. νὰ ἀιχμαλωτισθῇ νὰ κυριεύθῃ τὴν ψυχὴ σου.

Ἔθω, περιῆσθαι βάλκκον, κλαίε κ' πένθησον, διὰ τῶν εὐχῶν παρεκάλει τὸν θεόν, γὰρ τούτο τὸν γέοντα (= διαβόλον) ἔξολοθρεύθη ἀπὸ σου.

«κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς πίστιν, λέγει ἡ Γραφή:» Λόγον σοφόν ἐὰν ἀκούθῃ ἐπιβλήσῃ, αἰνέθει αὐτὸν κ' ἐπὶ αὐτὸν προβάλλει» (Ἐκκλησ.)

ὁ ἀπ. παῦλος: «Νυνὶ μένει τὰ τρία ταῦτα, πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη»

ἀγαθόν; ὁ Μαριωνᾶς
 οὕτως εἶναι θεός σου!
 εἶβαι γαβριήλ; κ'
 λαίμαργος; θεός σου ἐστίν
 ἡ κοιλία. ὁ κύριος λέγει:
 "Οἰδεῖς δύναται δυοῖ κυ-
 ρίοις δουλεύειν,"

ὁ προφ. Βαρούχ (3, 9-13):
 "Ἄκουε Ἰσραὴλ. τί ὄρα ἐν
 γῆ τῶν ἐχθρῶν εἶ; .. ἐγκα-
 τέλιπες πύχην Ἰωῦς τὸν κύρι-
 ον. τῇ ὁδῷ τοῦ θεοῦ εἰ
 ἐπορεύθης, κατώκεις ἐν ἐν
 εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα,"

... ἔαν ἐθῆδιτες εἰς
 τὸν δρόμον τοῦ θεοῦ ἵα
 κατοικούβες εἰς τὴν χώρα
 σου με εἰρήνη.

Ἐκεῖνοι ἐν τῇ ἀγία γῆ τῆς
 ἐπαγγελίας ἀλλοτρίους θεοῦ
 (εἰδωλα κη..) προεκύνησαν
 ἔρις "πῶς ἄβοθεν τὴν
 ἡδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρι-
 ας;" κ' ποῖος εἶναι ὁ
 τόπος γιὰ νὰ προεκυνηθε τὸν
 θεὸν ἐπὶ γῆς οὐκ ἀλλοτρίας;

Ἰδοὺ! ἤλθε ἐπὶ τὴν γῆν
 ταύτην φορέσας ὄνημα ... ἵνα
 ἐν ταύτῃ τῷ πῶ δια τὸν
 Ἰησοῦν, τὸν καταρχηθάντα
 τὴν ἀμαρτίαν κ' δια τὸλον
 δουνηθῶ προεκυνηθῆναι θεῶν
 ἐνθάδε κ' μετὰ τοῦτο προ-
 εκυνηθῶ ἐν τῇ γῇ τῇ ἀγία
 ψυχῇ μὴ ἔχουσα τὸ Ἅγιον
 Πνεῦμα, ἔρημος ἐβην.

Ὅταν ἔχη τὸν Χριστὸν ἡ
 ψυχὴ ἐν αὐτῇ τότε οἴκου-
 μένη ἐβτι. ὁ ἀκνῖδ εἰς
 50^{ον} ψαλλόν "Πνεῦματα ἡ-
 γεμονικῶς θωπρῖζόν με," - τὸν
 Πατέρα λέγει. "Πνεῦμα εἰ-
 δὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκά-

→ α: Ὅπως οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰς πῖθαν,
 ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰς ἔλπιδα, .. εἰς
 ἀγαθὴν, ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰς θωπρο-
 θύνην, ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαι-
 οσύνην κ' ἐπὶ πάσας τὰς ἀρετάς.
 ἔαν θελῆς τὰς ἀκτῖνας τῶν νοη-
 τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ θεοῦ νὰ φανῶν
 ἐπὶ θεῖ, ἐργάτου - ἀπόκτιθον ἀρετὰς.

"Ἄνθ' ὧν ἐγκατέλιπετέ με κ' ἐδου-
 λώσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν γῆ ἡμῶν
 οὕτως δουλεύετε θεοῖς ἀλλοτρίοις
 ἐν γῇ οὐχ ἡμῶν" (1 περ. 5, 19)

Πᾶς ὁ θεοποιῶν α, δουλεύει θε-
 οῖς ἀλλοτρίοις. Τίμᾶς τὸ ἀρχυρί-
 ον κ' τὸν γῆϊνον πλοῦτο ὡς μεῖγα

-8- τοις μου,, δηλ. των Χριστων, κ' το Πνευμα σου το αγιον μη αντανειχης απ' εμου,, δηλ. το ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

.. εν τη φρονησει αυτου (=θεου) εξετεινε τον ουρανον,, Ζητησον των φρονησιν θεου εις Χριστον. ο Χριστος εβα βοφια του θεου, αυτος δυναμις θεου, αυτος δικαιοβουν θεου, αυτος αγαθος, αυτος απολυτρωσις, αυτος φρονησις εβα θεου.

Ου το αυτο νοεις περι του Χριστου εταν νοησ αυτου δικαιοβουνν, εταν νοησ αυτου βοφιαν.

Νοεις βοφιαν δηλ των επιβαιμων των θειων κ' των ανθρωπινων. Νοεις δικαιοβουνν δηλ των δωρεα κατα των αξιων εκαβτου, ομοιωσ αγαθων, τον μεταδιδουτα εις αυτον εχρητουτασ αγαθων. φρονησιν τον Χριστον νοεισ, οτι επιβαιμη ε-

βαν αγαθων κ' κακων κ' ουδωτερωσ. Πωσ λοιπον εκτεινεται ο ουρανοσ δωρεασ; δηλοϋται ωσ η βοφια εκτεινει λεγουσα: "επειδη εξετεινον λογουσ κ' ου προβαχετε,, και "εκτεινων τον ουρανον ωσει δερριν. Εκτεινεται κ' η ψυχη μας, προτερον συνεβταχληνη, δια να χωρεθι των βοφιαν του θεου. Γινεται λοιπον ο εναρτεοσ κ' αυτοσ ουρανοσ. εις μεν τον αμαρτανουτα λεγεται: "Γη εϋ, κ' εις χην απελευθη,, προς δε τον δικαιοσ: "Ουρανοσ εϋ, κ' εις ουρανον απελευθη,,

Βλεπε ω ψυχη που θυβαριτσει! εν χη; εν ουρανοισ;

«Η αγαθεια σου εωσ των νεφελων» Νεφελασ δηλ. τωσ αγιοσ λεγει οι οποιοι τυρωβι ταισ θειασ εντολαισ κ' διδουσ υετων (= βροχη ψυχωφελων λογων). Τοιαυτη νεφελη ητο ο Μωυσεσ λεγων: " .. ακουετω

χη ρηματα στοματος μου. Προδοκατω ωσ υετωσ το αποφθεγμα μου κ' καταβητω ωσ δροβοσ τα ρηματα μου .. ωσ ομβροσ επι αγρωσαν (= γραβιδι) κ' ωσ νιοφετωσ (= χιονοθυσια, βροχη) επι χορτων,,

και ο φθακασ ωσ αλλη νεφελη λεγει: "Ακουε, ουρανε, κ' ενωπιου χη, οτι κυριοσ ελαλησε,,

ὁ Σωτὴρ ἀνάγει τοιαύτας νεφέλας
 ἐξ ἑσχατοῦ τῆς γῆς λέγων: "Ὁ θεῶν ἐν
 ἡμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων ἑσχατος"
 Ἐτήρθε ταύτῃ τῶν ἐντολῶν ὁ ἀπό-
 στολος λέγων: "ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους
 ἑσχατὸς ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίος ..."

Ἐὰν θελήσῃτε νὰ γίνωμε νεφέλη
 δια' νὰ φθάσῃ ἐφ' ἡμᾶς ἡ ἀλήθεια τοῦ
 ἁγίου γίνωμε ἑσχατοὶ πάντων.
 "ἀβτραπὸς εἰς ὑετὸν ἐποίησε,"

Ἐξοριτοῦσαι αἱ νεφέλαι γίνονται ἀβτραπαί..
 Ὁ Μωϋσῆς νεφέλῃ ἦτο, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ
 ὁμοίως νεφέλῃ ἦτο .. ὅταν ὀφίλοῦν με-
 ταξί των, "ἀβτραπὴ" γίνεται (= φωτεινὰ
 θεολογίας ρήματα) Ὅμοίως κ' κληρονομίας
 μετὰ Βαρούχ ὅταν λέγουν εἰς ἡμᾶς: "θαρ-
 ρῦτε, τέκνα, θοῦδατε πρὸς τὸν θεόν κ'
 ἐξέλθετε ἡμᾶς ἐκ δυναστείας, ἐκ χειρὸς
 ἐχθρῶν" (Βαρούχ 4,21)

"καὶ ἐξήγαγεν ἀνέμους ἐκ θυγαυρῶν αὐτοῦ," δηλ. θυγαυρῶν πνεύ-
 ματος: πνεῦμα σοφίας, συνέσεως, πνεῦμα θυμῶν κ' ἰσχύος, πνεῦμα γνώσε-
 ως κ' ἐσθεθείας, πνεῦμα φόβου θεοῦ, πνεῦμα δυναμείας κ' ἀρχῆς κ'
 γνωφρονισμοῦ. Ὅσοι οἱ θυγαυροὶ ἐν χριστῷ εἶδιν, κ' ἀπὸ τῶν χρι-
 στῶν ἔρχονται οἱ ἀνεμοὶ, ὅσοι, τὰ πνεύματα ταῦτα (ὁ μὲν γὰρ
 θάνατο λόγου σοφίας, ὁ δὲ γνώσεως, ἕτερος πίστεως ..)

.. Ταχὺ κατὰ ταῦτα τῶν ἀνισταμένων θα' εἶναι οἱ ἀναπαύ-
 σεις εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν ἐν τοῖς θυγαυροῖς θεοῦ.

Ὅσοι οἱ θυγαυροὶ (δηλ. οἱ ἄγιοι κατὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν
 ἕνα ἔχουσι. ΘΗΣΑΥΡΟΝ (= Ἀγ. Τριάδα)

"Ἐμφρανθῆ πας ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως,"
 δηλ. ὡς πρὸς τὴν γνώσιν τῶν τελείων ἐν οὐρανῷ ἢ
 γνώσιν τῆς παρούσης ζωῆς φωρὰ ἔσται. Ὅμοιον κ'
 τὸ: "Ἐδικαιώθη σοδομα ἐκ τοῦ κερουβαήθ",
 ὅχι ὅτι ἦτο δικαιοσύνη τὰ ἁμαρτήματα σο-
 δομῶν, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν πλείονα ἀδικίαν
 τῆς κερουβαήθ, δικαιοσύνη ἔσται.

Ὁ Παῦλος ὡς σοφός, ἐξουσίαν ἔχων ἀπο-
 στολικὴν, ἐτόλμηθεν εἰπεῖν, πᾶσαν τὴν
 ἐπιγῆς σοφίαν, κ' τὴν ἐν ἑαυτῷ κ' τὴν
 ἐν πέτρῳ κ' τὴν ἐν ἀποστόλοις κ' πᾶ-
 σαν ἄλλην, εἶναι μωρὸν τῷ θεῷ, ὡς
 πρὸς ἐκείνην τὴν ὑπερῶν κ' ὑ-
 περκόσμιον συγκρινομένην.

"τὸ μωρὸν τῷ θεῷ, σοφώτερον →"

“Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ κυρίας λέγων: ἀκούετε τῶς λόγους τῆς Διαθήκης ταύτης ...”

“Ο λόγος αὐτός ἐστὶν ὁ αὐτός περὶ τοῦ ὁποῖου λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς: “Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, κ' ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, κ' Θεὸς ἦν ὁ Λόγος” ... ὁ Χριστὸς γέγονε πρὸς Μωϋσέα, πρὸς Ἱε-

ρεμίαν, πρὸς Ἑβραίων, πρὸς ἕκαστον τῶν δικαίων, πρὸ τῆς βαρβαρῶς αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Μωβαϊκοῦ νόμου κ' τῶ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ αὐτοῦ Χριστοῦ κ' τότε κ' νῦν κ' εἰς πάντα τῶς αἰώνων.

“... πρὸς τῶς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ” Ἀὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἔστι, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὄρασις τῆς εἰρήνης.

“... ἀκούετε τῶς λόγους Μὲ ... κ' ἔβθεθ' μοι εἰς λαόν, κἀγὼ ἔβομαι εἰς τὸν Θεόν”

Γεγόνηκεν ἡμεῖς τῷ Θεῷ εἰς λαόν, οὕτως ὁ λαὸς κατὰ τὸν προφήτην: “... ἔτεχθη ἔθνος εἰς ἅπασι” εἰς βιβλίου Πράξεων: ἔπιότευθαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ χιλιάδες πέντε κ' προβετέθησαν ἄλλῃ ἡμέρᾳ χιλιάδες τρεῖς. Ἴδου ἡ ἐκπλήρωσις τῆς προφητείας: “... πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου (= ἐξ ἔθνων Ἐκκλησίας) μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα (= νόμον. Ἐχούσα ἄνδρα τὸν Μωβαϊκὸν νόμον ἐκεῖνη ἡ συναγωγὴ τῶν Χριστοκτόνων ...)

Ὁ Θεὸς οὐκ ἔβθε νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Τίς ὁ νεκρὸς; Ὁ ἁμαρτωλὸς, ὁ μὴ ἔχων τὸν εἰπόντα: “Ἐγὼ εἰμι ἡ ζωὴ” Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ....!

Ταχαίπρωτος ὁποιος αἰεὶ γεννᾶται ἐκ τοῦ διαβόλου. Μακάριος ὁ αἰεὶ γεννώμενος ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, καθ' ἕκαστην πρᾶξιν ἀγαθὴν. Ὁ Λόγος αἰεὶ γεννᾶται ἐπὶ τοῦ Πατρὸς κ' διὰ τοῦτο λέγει: Πρὸ δεῖ πάντων βουνῶν γεννᾶ με, κ' δὲν λέγει “γεγεννηκέ με”

“Γνωρίζον μοι, κύριε, κ' γνώσομαι”

Ἐάν ζῷ κύριε δὲν φρωτίδης ἐφεῖ, ἔχω ἀδυνατῶ νὰ γνωρίσω.

Ο Σωτήρ δια' τού προφήτου λέγει: « ἔχω ὡς ἀρνίον ἀκακόν ἀχόμενον τῷ θύεσθαι, οὐκ ἔχων. Ἐπ' ἐμὲ ἐλογίζαντο λογιθῆναι λέγουστές. Δεῦτε, κ' ἐμβάλωμεν Ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ κ' ἐκτριψώμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζῶντων... » ὁμοίως κ' ὁ Ἰσραὴλίας: « Χριστός ὡς πρόβατον ἐπὶ θραχὴν ἤχθη κλη... »

Τι δὲ « οὐκ ἔχων », ὁ κύριος; Ἀμαρτία! Ἄρτος αὐτοῦ δηλ. τῷ Χριστῷ, τὸ ὄμμα Του! Τὸ ξύλο πού ἔβαλε Μωϋσῆς εἰς τὸ πικρὸ ὕδωρ ἔγινε γλυκύ. Ὅταν τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ κ' ἡ διδακκαλία τοῦ Σωτήρος ἐρωτάτε τὸν κόσμον, ἐραίνῃ ὅτι τὸ ξύλον ἐκεῖνο ἦτο σύμβολον τοῦ πάθους τῷ Ἰησοῦ. « Ἐάν ὁ κόκκος τῷ θιγῆ ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος πολλὸν καρπὸν φέρει... »

« Ταῦτα λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Ἀναδώ, τοὺς θυτώντας τῶν ψυχῶν μὲ... ἐν βοφοραία ἀποθάνουσι... ἐν λίθῳ τελευτήσουσι... ἐπάξω κακὰ ἐπ' αὐτοὺς »

ἱστορικῶς οὐδέποτε οἱ ἄνδρες Ἀναδώ ἐτίμων να' θανάτωσεν τὸν ἱερεῖαν, αὐτὰ λέγονται δια' τὸν Χριστόν. Ἀναδώ ἐρμηνεύεται, ἐπακουσθὸς θεῶ. Τροπικῶς βλέπε ὅλο τὸ Ἰσραηλικὸ μωσαϊκόν. εἰς αὐτοὺς πρῶτον ὁ θεὸς, ἀλλὰ ἔχιναν τέκνα δια-

βολῆ κ' ὁ Σωτήρ εἶπε: « Ἀρθίβεται ἀρ' ὕμων ἡ βασιλεία τῷ θεοῦ, κ' δοθίβεται ἔθνη ποιούσιν τὸς καρπὸς αὐτῆς... »

ἔτελευτήσαν ἐν βοφοραία οἱ Ἰσραῖοι μετὰ τῶν ἀχλωθῶν ἱεροβαχίμ τὸ 70 π.Χ.

ἤλθε ἐπ' αὐτοὺς οὐ λίθος ἄρτος, οὐ δίψα ὕδατος, ἀλλὰ λίθος λόγος κυρίου.

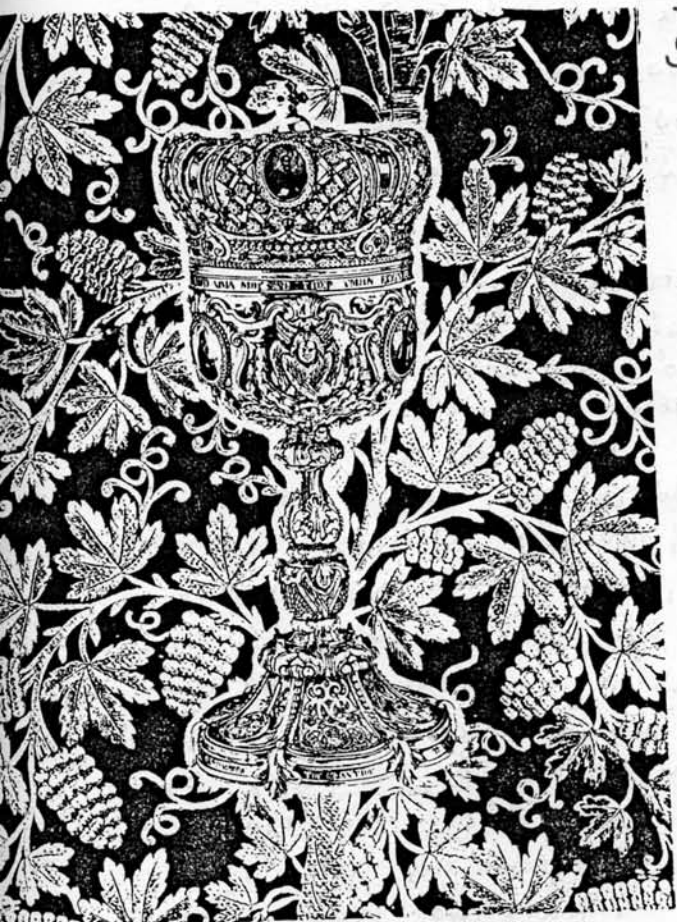
Ἀφῆρεθε κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ... ἰδοῦντα κ' ἰδοῦσθα, ... ἀνδρωπὸν πολεμίστην, ... προφῆτην, ... θάνατον σύμβολον, ὄργην ἀρχιτεκτονα κ' θυνετὸν ἀκροατὴν.

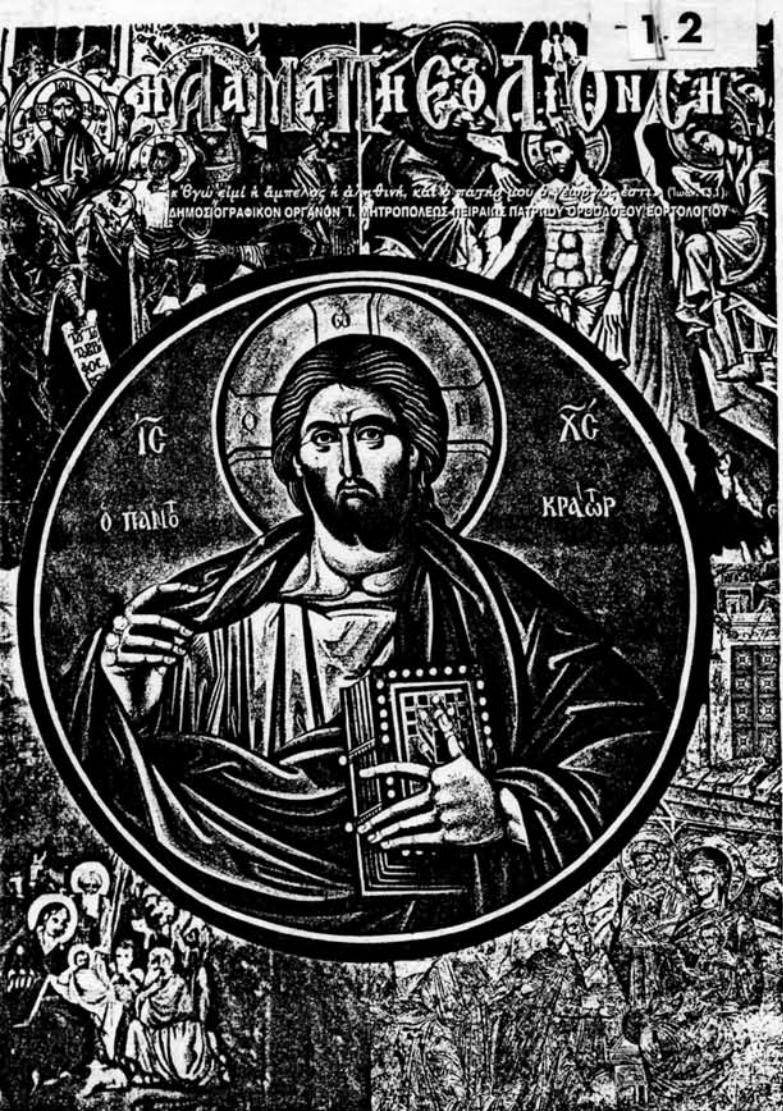
« ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ... »

« ἢ γῆ ἢ πενθεῖ ἀπὸ κακίας τῶν ἐνοικούντων ἐν αὐτῇ ἢ εὐφραίνεται ἀπὸ χριστότητας κ' ἀγίας ζωῆς τῶν μετανοούντων »

« ἔρχεται καταλέγοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆ-

κα τῶν κληρονομιά μου, ἔδωκα τῶν ἡγαπημένων ψυχῶν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς... » Βλέπε τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν οὐρανοῖς, εἰς τὸν ὑπερσφαινίον αὐτοῦ οἶκον. καταλείπει τὸν πατέρα κ' τὴν μητέρα (ἀνω ἱεροβαχίμ) κ' τὴν κληρονομία αὐτοῦ (= ταῖς εἰς ἀφῆλων κ' ἀφ. δυνάμεων) κ' ἔρχεται ἐπὶ γῆς ἐν μορφῇ δούλου, δια' βωταρία τῶ ἀνθρώπου. ἔχρῳ (= οἱ ἐσταυρωταί). Παρέ-

δωκε ἑαυτὸν ἔκουβιως εἰς χεῖ-
ρας Ἰουδαίων κ' ἐβταυρώθη.

«... Συναγάγετε τὰ ἱμῖα τῷ
ἀγροῦ κ' ἐλθέτωσαν φαγεῖν
αὐτῶν» Τα' ἱμῖα (=οἱ
νοῦτοι κ' αἰθῶτοι ἔχθροι)
ἐρήμωσαν τὸν βκηροκαρ-
διο ἐκείνου λαόν. «Ἡμεῖς
ἐάν μὴ ποιῶμεν τὸν νόμον
τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ἴα' παραδο-
θῶμεν εἰς τὰ τοιαῦτα ἱμ-
ῖα. Ἐν μετάνοιᾳ εἴ-
πωμεν: « Μὴ παραδῶς
τοῖς ἱμῖοις, ψυχὴν ἐξομο-
λογουμένην σοι, κ' φρεσῶ-
μένοι κ' ὀδυρόμενοι ὑπὸ
ἀρχέλων κ' ἀγίων μεταβι-
βαῖσθε ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου ἐπὶ τὸν μελ-
λουτα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὃ ἔσται δόξα κ' κράτος,

εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ΑΜΗΝ.

« Δι' ἐμὲ ἠφανίσθη ἀφανισθῶ πάντα ἡ γῆ, »

Ὁ Χριστὸς ταῦτα λέγει. ὅταν οἱ προφητοκτόνοι Ἰου-
δαῖοι ἐβταυρώσαν τὸν κύριον κ' ἀφείδη ὁ οἶκος αὐτῶν ἔρημος, διὰ
τῶν Χριστῶν ταῦτα ἔπαυον κ' « Ἀφανισθῶ ἠφανίσθη πάντα ἡ γῆ, ».

Ἄκουε κ' ὑψηλότερον λόγον. Ἴδε τὴν γῆ τῆς ψυχῆς
σου, με' ποῖαν τρόπον ἠφανίσθη ἐλθόντος τοῦ Ἰησοῦ. Νεκρω-
θέντων τῶν μελῶν τῶν ἐπιγῆς ἠφανίσθη κ' οὐκέτι ἐργά-
ζεται τὰ ἔργα βάρκος, οὐκέτι πορνεία, οὐκέτι πάντα ἄλλη κακία

ἢ θεία διδακκαρία ὡς μαίχαιρα ἐχώρισε τὴν βάρκα κ' τὴν
γῆν ἀπὸ τοῦ πνεύματος κ' ἠφανίσθη μὲν ἡ γῆ ὅταν τὴν νεκρω-
θῆν τοῦ Ἰησοῦ περιφερόμεν κ' οὐκέτι ἴσμεν κατα βάρκα, ἀλλ'
ἀγίαν Ἰωάν, ἵνα μὴ θερῶμεν ροδρὰν ἐκ τῆς βάρκος, ἀλλ' ἐκ
τοῦ πνεύματος Ἰωάν αἰώνιον. Τινὲς καυχῶνται διὰ προῦτον,
διὰ εὐχένηια, διὰ γυνῶν .. δι' αὐτούς ὁ προφητὴς λέγει:

« Αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχίσεως ὑμῶν, » . καύχημα ἱερὸν τοῦ
Ἀποστόλου ἦτο ὁ σταυρὸς κ' ὅταν λέγη: « ἠδιδθα (=μετιώ-
χαρισθίσεως) καυχίσεσθαι ἐν ταῖς ἀδυνείαις σου, ἵνα ἐπιθκινῶ-
θῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ » ἔτερα καυχίματα
ἴδε, ὅταν λέγη: « Ἐν κόποις περιβόστερως, ἐν φυλακαῖς
ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλαῖς .. τρεῖς ἔργα-θιδίθην,
ἅπας ἐλιδάθην, τρεῖς ἐναναῖχθηθα » (Φιλιπ. 3,19) →

Λοιπόν: " Μι' καυχάθω ο σοφός εν τῇ σοφίᾳ αὐτῷ, μηδὲ ο' ἰσχυρός εν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, μηδὲ ο' πλούσιος εν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, ἀλλ' εν τῷ τῷ καυχάθω ο' καυχώμενος, εν τῷ θυσιῶν κ' γινώσκειν τόν κύριον,"

"βάδιξε κ' κτῆσαι δευτῷ περιτῶμα γινούν κ' περιδου περι τῶν ὀφθῶν σου ..... οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ κ' πάντα τὸν οἶκον Ἰούδα - λέγει ο' κύριος - τοῦ γενοῦμαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστῶν ..... κ' οὐκ εἰδυκουσάν μου "

Κολλᾶ περι τῶν ὀφθῶν τὸ περιτῶμα, ἵνα δηλωθῇ ὅτι ὁ λαὸς ὁκέπη ἐπὶ τῷ θεῷ. Ὅταν ἀφαρτίδωμεν τὸ περιτῶμα ἀποβαλλεῖται ἀπὸ τῆς ὀφθῶς τῷ θεῷ κ' ὀδυρεῖται εἰς τόπον ἐχθρῶν.

Διατί γινούν; ὅτι χρεια πολλῆς ἐργασίας. τῶν γενεθιν ἔχει ἀπὸ χῆς, τὸ χρῶμα τοῦ γινού μελανώτερον ἔστιν, ἀπὸ δε' τῆς ἐργασίας (πυνόμενον .. ξοφόμενον κη..) γίνετα λαμπρότερον.

καὶ ἡρεῖς μελάνες ἔβην κατα τῶν ἀρχῶν τῆς πίστεως, δια τῆς ἐργασίας τῶν θείων ἔντολῶν ἡ ψυχὴ γίνετα ἀναβαίνουσα ζωκῆ - φωτεινὴ, κ' κολλᾶ τῷ θεῷ γενομένη ἐπὶ τὸ περι-

Ἰωημ τῷ θεῷ. Ἀποβα-
λὼν τὸ περιῖωμα (= τὸν λαὸ
Ἰσραὴλ) ὁ θεὸς, ἄλλο περιῖω-
μα ἐσωτῶ ἕφρανε. Τοῦτο
περιῖωμα ἢ Ἐκκλησία ἐστὶν
ἢ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. Ἐκείνος
ἐγκατελείψει ὁ θεὸς, βοῶν
τῷ ψυχῇ μου, ἔχουσα ἔργα πο-
νηρὰ, ὅτι δὲν εἶναι ἀξία τῆς
ὀφείας τοῦ θεοῦ, δηλ. τῆς διωκο-

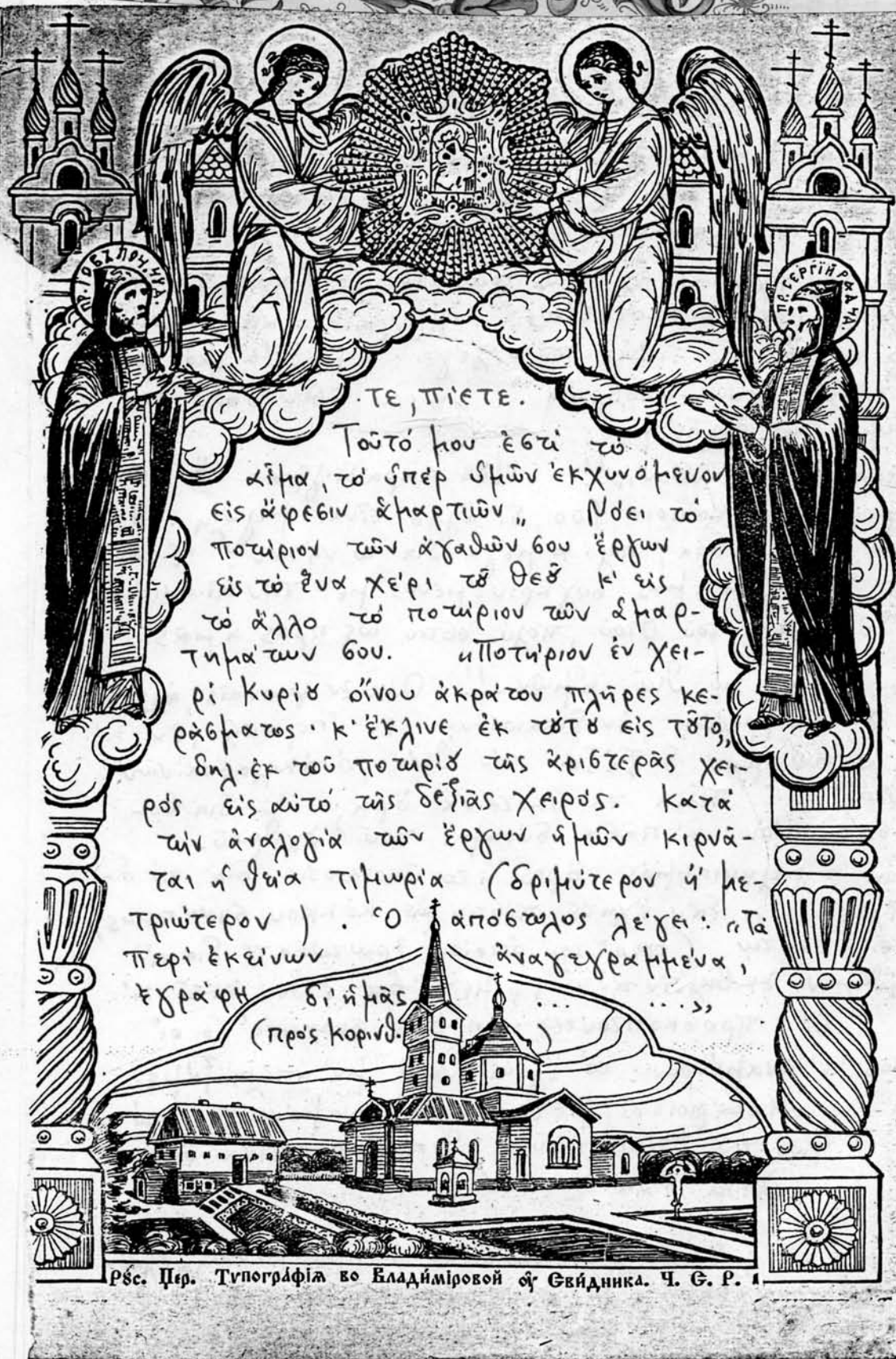
μένης Ὁρθοδοξίας. Ἡ Παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ χωρίζεται ἀπὸ τὸν
θεόν, ὁ δὲ κολλημένος τῷ Οἰκουμενισμῷ (ἔχοντας κοινωνία μετὰ κακο-
δοξοῦς) ἐν πνεύματι ἐστὶ μετὰ τοῦ Σατανᾶ.

«καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαόν. Ταῦδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσ-
ραὴλ. Πᾶς ἀγκὸς πληρωθῆναι οἴνου. καὶ ἔσται, ἐάν εἴπωμι πρὸς
σὺν. Μὴ γινόντες οὐ γινώσκοντες, ὅτι πᾶς ἀγκὸς πληρωθῆναι οἴνου.»

Εἶδιν ἀγκοὶ πληρούμενοι ἐλαίῳ ἢ ἄλλης σφραῖς οὐδίας; ἄρα ψεύ-
δονται. Ὅπως ἐξετάζοντες μετὰ προβοχῆς τὰς διαφορὰς τῶν οἴ-
νων, ἀληθεῖς ἐστὶ τὸ: «πᾶς ἀγκὸς πληρωθῆναι οἴνου». Περὶ τῶν
ἀγεθῶν ἔχει ἡ Γραφή: «Ἐξ ἀρπεγοῦ ζοδόρμων ἢ ἀρπεγῶν αὐτῶν...
ἢ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χοχλῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς, θυμὸς δρακόν-
των ὁ οἶνος αὐτῶν..» Περὶ δὲ τοῦ βωταρίου οἴνου λέγει: «Τὸ
ποταρίον σου, μεθύσκον με ὡς κρατὶ βτον» Ὅρα μυθικὴν

ἐρμηνείαν, πᾶς ἄνθρωπος ἀγκὸς. ὁ μὲν φαῖλος, πο-
νηρὸς εἶναι γεφᾶτος οἴνοσ ζοδόρμων, οἴνου
τῶν ἐχθρῶν, ὁ δίκαιος εἶναι πλήρης
τοῦ οἴνου τῆς θείας σοφίας. Δια' μὲν
τοὺς πρώτους (ἀθεθεῖς), τὸ ποτα-
ρίον τοῦ ἀκρατοῦ οἴνου (δηλ.
αἰμαρίας ὑπὸ θεοῦ) ἐπ' αὐτοῦ,
δια' δὲ δικαίου ποταρίου εὐ-
λογίας. ὁ κύριος: «Λάβε-

... ΤΕ, ΠΙΣΤΕΤΕ.
 Τοῦτό μου ἔστι τὸ
 κῆρα, τὸ ὑπὲρ ὀφθῶν ἐκχυνόμενον
 εἰς ἄρεβιν ἁμαρτιῶν. Ἦσει τὸ
 ποτήριον τῶν ἀγαθῶν σου ἔρχων
 εἰς τὸ ἕνα χεῖρ τῷ θεῷ κ' εἰς
 τὸ ἄλλο τὸ ποτήριον τῶν ἁμαρ-
 τημάτων σου. ἢ ποτήριον ἐν χει-
 ρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κε-
 ράβρατος· κ' ἐκβιβε ἐκ τούτου εἰς τὸτο,
 δηλ. ἐκ τοῦ ποτηρίου τῆς κριβτεράς χει-
 ρός εἰς αὐτὴ τῆς δεξιᾶς χειρός. Κατὰ
 τὴν ἀναλογία τῶν ἔρχων ἡμῶν κινῶ-
 ται ἢ θύα τιμωρία (δριμύτερον ἢ με-
 τριώτερον). Ὁ ἀπόστολος λέγει: «τὰ
 περὶ ἐκείνων ἀναγεγραμμένα,
 ἔχραψεν δι' ἡμᾶς
 (πρὸς Κορινθ.) ...»

«... διαβορπιῶ
 αὐτοῖς, λέγει κύ-
 ριος». Τὸς μὲν
 δίκαιος βουάξει
 ὁ θεός, τὸς δὲ ἁ-
 μαρτωλὸς διαβορ-
 πιῆσει. Δια' τού-
 το οἰκονομεῖ ὁ θε-
 ὸς νὰ μὴ εἶναι
 ματὶ οἱ φαῦλοι,
 προνοῶν αὐτῶν,
 δια' νὰ μὴ αὐξή-
 θῃ ἡ κακία τῶν
 ἀλλὰ νὰ μειωθῇ.
 Ὁ θεός οὐχ ἕνα
 ἄνθρωπον οἰκονο-
 μεῖ, ἀλλ' ὅλον
 τὸν κόσμον οἰκο-
 νομεῖ, τὰ ἐν οὐ-
 ρανῷ τὰ ἐν γῆ
 παντοῦ διοικεῖ.
 Οἱ ἁμαρτωλοὶ τι-
 μωροῦνται εἰς παι-
 δωσθῆν ἐτέρων, κα-
 τὰ τὸ: «λοῖμὸν
 ματιζομένου ἁ-
 ρων πανουργότε-
 ρος ἔσται» (σταρφή
 τοῦ λοιμοῦ - πονηρῶ-
 ἄβεβους τιμωρημέ-
 νου ὁ ἁρῶν ἔρ-
 χεται εἰς φρόνη-
 βιν.

« Ἀκούσατε κ' ἐνωτίθαθε κ' μὴ ἐπαίρεθε »

Τὸ ἐνωτίθαθε" σημαίνει εἰς τὰ ὦτα δεξασθε, τὸ ἀκούσατε.
 τὴν μετὰ" προβοχῆς βαδύτερα κατανοῆσιν.
 « Μὴ ἐπαίρεθε, ...! Μεγα κακό ἢ ἔπαρσις - ὑπερηφάνεια!

Κ' ὁ ζῶτιρ ὅταν λέγῃ: « Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῦς εἰμι κ' ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ κ' εὐρήθετε ἀναπαύειν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν », διδάσκει ἡμᾶς τὸ « μὴ ἐπαίρεσθε », τὴν ἔπαρσιν - ἀγαθονεΐα ἀκολουθεῖ πτωχῶς. « Πρὸ θυτρίθῆς (δηλ. πνευματικῆς πτωχῆως) ὁ ψούται καρδίᾳ... » (Παροιμ.)

« Δότε, κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ θυκοταῖναι, πρὸ τοῦ προσκόψαι τοὺς πόδας ὑμῶν, ἐπ' ὄρη θυκοτεινὰ κ' ἀναμενεῖτε εἰς φῶς »

Ὅταν δὲν ἔχωμεν τὸ φῶς τοῦ κόθρου (= Χριστοῦ) τότε γίνεται εἰς τὴν ψυχὴν μας θυκοταθμός. ἡμεῖρα = ὁ αἰὼν τοῦτος, νόκτα = αἰώνιος κόλασις. Διὰ τοῦτο λέγει: « Βαδίτε λαὸς μου, εἴβηθε εἰς τὸ ταπεινὸν σου... ἀποκρῦθῃδι μικρὸν ὄβον ὄβον ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ θυμός τῆς ὀρχῆς σου »

« μικρὸν ὄβον ὄβον...!! » ἴδε παραδείγματα. ἡ ἀναγκαῖα μικρὰ τροφὴ διὰ κάποιον Ἰωὸ, δι' ἄλλο εἶναι μεγάλη. ἡ τὸ μικρὸν διὰ τὸν ἄνδρα, πολὺ κ' μέγα διὰ τὸν νήπιον! ἔτσι εἶναι μικρὸς ὁ χρόνος τῆς Ἰωῆς μας, θυγκρινόμενος μετὰ τὴν αἰωνιότητα. Τὸ μικρὸν τοῦ θεοῦ, πολὺ ἔβαν ὡς πρὸς ἡμᾶς.

« Δότε δόξαν τῷ θεῷ ὑμῶν...!! » Οὐκ ἐν φωναῖς, ἀλλ' ἐν πράξεσι. ἐν σωφροσύνῃ, ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ὑπομονῇ, ἐν ὀσιότητι ὁ θυφρων δοξάζει τὸν θεόν, ὁ ἀκολασταίνων ἀτιμᾶζει τὸν θεόν. Ποῖα τὰ θυκοτεινὰ ὄρη; ὁ διάβολος ἔβαν ὄρος θυκοτεινόν κ' πᾶσα δύναμις τοῦ ἔχθρου.

Τὸ δαιμόνιον ὁ θυγκνισθός ὄρος ἦτο θυκοτεινόν διὰ τὸ ὀποιον ὁ ζῶτιρ ἔλεγε: « Ἐὰν ἔχητε πῖθον ὡς κόκκον θινάπεως, ἔρειτε τῷ ὄρει τούτῳ (περὶ τοῦ ὀποιου ἐρωτιδάτε, διακ' ἡμῶς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτῷ), μετὰ-θα ἔνθεν ἔκει κ' μεταθίβεται ». Οἱ προσκόπτουτες ἐπ' ὄρη θυκοτεινὰ (= οἱ ἀμαρτανόαντες) ἂν ἀναμένουν τὸ ἔλεος θεοῦ μὴ ἀπειρητόμενοι. Μακάριοι οἱ μετανοοῦντες ἀναμένοντες τὸ φῶς τοῦ θεοῦ ἔχειος. Ὅπου θυκοτεινὰ ὄρη ἔκει θυκαὶ θανάτῳ.

« Ἐὰν μὴ ἀκούσῃτε κεκρυμμένως, κηρύσσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν... »

Τι ἔβαν τὸ ἀκούειν κεκρυμμένως; λέγει ἀπόστ.: « λαλοῦμεν θεοῦ θυφρίαν ἐν θυβταρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην », κ' εἰς (ῥωμηθιακάτων χνι, 22): « τὰ πηρόνα τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ ἔβαν ἐν ἀποκρύφῳ. Ὁ Ἰουδαῖος δὲν ἀκούει »

Κεκρυμμένως δηλ. δέν ἐμφανίζει
εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, μένει
εἰς τὸ γράμμα. Διὰ τοῦτο φανε-
ρῶς περιτέμνεται μὴ ἐννοῶν τῶν
ἐν πνεύματι περιτομή. ὁ ἀκούων

κεκρυμμένως περὶ τοῦ πάθχα, ἐγείρει
τὸν ἄρμον τοῦ θεοῦ "Τὸ γὰρ ΠΑΣΧΑ ἡ-
μῶν ἐστὶν Χριστός". Ἡ θάρκα τοῦ θεοῦ λόγου,
ἀμυδρὸς θρωβὸς ἔσται, ὁ μεταλαμβάνων ταύτης κεκρυμμένως
ἤκουσε τῷ ΠΑΣΧΑ. Βλέπε, ἥπως ἀναγιγνώσκοντες τὰ προφητικά
λόγια, δέν ἀκούεις κεκρυμμένως. Διατί οὐκ εἶπε: "κλαύθε ἑσθε",
ἀλλὰ: "ἡ ψυχὴ ὁμῶν κλαύεται; Διότι ὑπάρχει κλαυθμὸς μόν-
νης ψυχῆς κλαιούσης. καὶ τάχα ἐκεῖνον τὸν κλαυθμὸν διδάσκει
ὁ Σωτὴρ λέγων: "Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς,"

"Τίς φεῖβεται ἐπὶ θεῷ, ἰερουδαλήμ; ..."

Ἡ ἰερουδαλήμ (ἐρμηνεύεται ὄρασις εἰρήνης) πρότερον ἐλέγετο

ἰερούς (= πεπατημένη)
ὑπὸ δαιμόνων δια-
ἰερουδαλήμ, ἐάν παῖ.
"Τίς φεῖβεται ἐ-
λοιπὸν θὰ θεῷ γυ-
ἐλεύθει; Λέγει ὁ
Χείρονος τιμωρίας
ταπατίδας τῶν υἱῶν
πνεῦμα τῆς χάριτος

Ἡ πεπατημένη ψυχὴ
τοῦ Χριστοῦ γίνεται
ἀμαρτήθη ἀκούει:
πὶ σοὶ ... ποῖος
πιδῆ κ' θὰ θεῷ
ἀπόστολος: "Πόσω
ἀξιωθῆναι ὁ κα-
τῷ θεῷ ... κ' τῷ
ἐνυθρίδας; ..."

Ἀδύνατον τοὺς χενδαμένους τῆς ἐπύρανης δωρεᾶς ...
.. παραπετόντας, παλιν ἀνακαινίσαι εἰς μετάνοιαν. (πρὸς ἑβρ.)
Αἱματοχυθία, δαῖκρυα, ἰδρωτὲς κ' μείγας ἀγῶν, ἕως οὗτου παλιν
ὁ Παράκλητος ἐπιβρέψῃ εἰς τῶν οἰκίαν τῆς ψυχῆς ἡας.

Ὁ δίκαιος τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτείνεται, τῶν ὀπίθεν ἐπιγαν-
θάνεται. Λέγει ἡ Γραφή: "Μὴ περιθρέψῃς εἰς τὰ ὀπίθω..."

"εἰς τὸ ὄρος ὄψου" Μνημόνευε τῆς γυναικὸς Λωὶτ ποῦ
"ἔβραρον .. κ' ἔγινε βτύχη ἄλατος. "Ὅρος = ὁ κύριος ἱεροῦς.

Τίς χενναῖ προφήτας; Ἡ θορία τοῦ θεοῦ.

"Ὅς τίνα με ἔτεκες ἄνδρα δικαίωμενον κ'
διακρινόμενον ἐν πάθῃ τῆ γῆ; ..."

Ὅσοι εἶναι ἀπίστοι καταδικάζου-
σι τὸν Σωτῆρα, ὅσοι ἀμφιβάλλ-
ουσι περὶ Αὐτοῦ, διακρίνονται (τῶν
κρίνουσι...)

«Ἡ ἰσχὺς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρῳμένοις με.»
Ταῦτα λέγει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ἴδῃς ψυχὴν ἐρηθῆ ἔκει ἢ ἰσχὺς τοῦ Χριστοῦ ἐκλείπει. Ἔως δὲ τὴν ἀγίαν ψυχὴν, ἢ ἰσχὺς τοῦ Λόγου καρποφορεῖ. Ὁ καταρῳμενος - θλασθῆν των θεων λαμβάνει τὴν ἐρηθία τῆς ἰσχύος τοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογῶν Αὐτὸν, εὐλογεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

«καὶ ἔσται ὁ Λόγος Σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην,,
Ὅρα; Δὲν λέγει νῦν ἔστι, ἀλλὰ ἔσται. Δηλ. ἐπὶ τοῦ παρόντος πόνοι, ἀγῶνες, χλασθῆμοι, τέλος δὲ τούτων ἢ εὐφροσύνη κ' χαρὰ καρδίας.

«κατὰ μόναν ἐκαδήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπηύθεθην,,
Ἔστεν κ' τεθλιμμένη ἢ ὁδός, ἢ ἀπάχουθα εἰς τὴν Ἰωὴν. Οὐκ οἶδας ὅτι ἢ ἑορτῇ σου μετὰ πικρίδων γίνεται; Ὁ ἀπόστολος

Παῦλος ἔτρω-

χε τὰ ἄλμα εὐκρινίας κ' ἀγθείας μετὰ πικρίδων (= κόπον, μόχθον, ἀγρυπνίας, φυλακὰς, μαρτύρια, πῦνα δίψα ...)

«Ἡ πηχὴ μὲ βτερεὰ πόθεν ἰαθῆομαι;»

Ἔστερεὰ πηχὴ ἔβαν ὁ ἔσταρος. Λέγων ὁ Σωτὴρ «πόθεν ἰαθῆομαι» τὴν ἔκ νεκρῶν Ἀνάστασιν προφητεῖι.

Ὁ προφ. Νάθαν ἐλέχει τὸν Δαυὶδ

«Ἄν ἐπὶ τῷ δικαίου κερειοῦ τῶτο λέγεται, μετὰ τῆς πηχῆς του γίνεται πάλιν ἰαθίς. Ἐάν ἐπιτρέψῃς κ' ἀποκαταστήσω σε,, ἢ Τάδε λέγει κύριος Ἐβλεπε μνηστῆριον! Οὐδεὶς ἀποκαθίσταται εἰς κάποιον τόπον πού οὐδέποτε ἦτο. Ἀποκαταστάσις εἶναι ἐπιτροπὴ εἰς τὰ οἴκειά. Μακάριοι οἱ ἐπιτρέφοντες κ' χριστοφοροὶ χρωόμενοι ἀπὸ τῶ νῦν ἵνα ἀζιώθῃ τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ ὁ κύριος.

«Οἴμοι ἔχω, ὅτι ἐγενήθην ὡς βουάχων καλάρην ...»,
«Ἐκάτωσ ἄς ἐξετάθῃ τὸν ἑαυτὸν του, εἰάν εἶναι βταχὺς ἢ ἀχυρο .. Τὶ θὰ θερῶν ὁ κύριος. Ἐστὼ 2-3 κόκκους ἂν ἔχωμεν ... ἀνεμόφοροι εἴμεθα?..! Ἄκαρποι .. Μακάριοι ἐκεῖνοι, γιὰ τοὺς ὁποῖους οἱ ἀγγελοὶ δὲν λέγουν: « Οἴμοι !,,

«...ιδού έχω αποστείλω τους άγιους τους πολλούς... κλπ...»
“Όταν ο ζωτήρ εκάλεσε τὸς μαθητάς εἶπε: „ Δώτε ὀπίσω μου κ’ ποιήσω ὑμᾶς άγιούς ανθρώπων, „ . και νῦν ὁ κύριος πείμπει άγιους ἕνα ἀπο τῆς θαλάσσης τοῦ θίου τῶν κακῶν ἀνεχθῶμεν. Οἱ ἰχθῆες μετα τῶν άγιεία ἀποθνήσκουν. ὁ θυλληρθεῖς ὑπό τῶν άγιέων τῶ Ἰησοῦ, μετα τῶν άγιεία ἀποθνήσκει τῷ κόσμῳ κ’ τῇ ἁμαρτίᾳ, Ἰωποιοῦται ὑπό τοῦ θεοῦ κ’ ἀναλαμβάνει ἄλλην - καινήν Ἰωίν

„ Μετα ταῦτα (δηλ. αποθνήσκων άγιέων κ’ άγιεία) ἀποστειλῶ πολλούς θυρευτάς κ’ θυρωβουβι αὐτούς ἐπάνω παντός ὄρου κ’ ἐπάνω παντός θῶνθ „ Φῶγε εἰς τὰ ὄρη !!

Ἀνάβα εἰς τὸ ὄρος τῆς μεταμορφώσεως (γεωόμενος διὰ τῶν ἀρετῶν φωτοφόρος...!) . Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τῶν μακαρισθῶν

.. Νόησον τί ἡ πέτρα περὶ τῆς ὁποίας λέγει ὁ θεὸς εἰς τὸν Μωϋσῆ „ Ἰδοὺ θῆσω θε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας κ’ κατανοήσεις μου τὰ ὀπίσω. τὸ δὲ πρόσωπόν μου ὄκ ὀφθῆσεται σοι „ . ἢ πέτρα ἦν ὁ χριστός. Τῆς ἡ ὀπή ἡ ἐν τῇ πέτρα, ἔαν ἴδῃς τῶν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν κόσμον, ὄλον αὐτὸν νοήσας πέτραν, θα ἴδῃς τὴν ὀπήν κατα τῶν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ὀπῆς θεωρεῖται τὸ μετα τῶν θεῶν. Λέγει ὁ θεός: „ ὄφει τὰ ὀπίσω μου „ δηλ. τὸ μετα τῶν θεῶν. Πάντες οἱ μαθηταί, προφῆται, ἄγγελοι .. πάντες οἱ χριστῶ μιμηταί πέτραί γίνονται . και ὅπως ὁ θεός ἔχει ὀπήν διὰ τῆς ὁποίας κατανοεῖται τὰ ὀπίσω τῶ θεῶ,

ἔτσι ἕκαστος αὐτῶν διὰ τῶν λεγομένων του δίδοντας ὄδον (τρόπον) κατανοήσεως θεοῦ, ποιεῖ ἐν ἑαυτῷ ὀπήν.

Ἰδοὺ παραδειγμα πῶς ἐχθῶν ἐπι ἄγγελον, δι’ ἄγγελου βλήσω τὸν θεόν. „ ὡφθῆ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρός θάτῃ τῇ Μωϋσῆ „

θεὸν λέγει ἀπῶς ἄγγελος, ἀλλ’ ἐδῶ ἄγγελος κυρίου κ’ εἰς θυεῖ- χεία: „ - ἔχω θεὸς Ἀβραάμ κ’ θεὸς Ἰσαάκ κλπ. „ ἦτο λοιπὸν

θεὸς γινώσκων ὁ θεός, ἐν τῷ ἄγγελῳ θεωρούμενος (ὡς διὰ τῆς πέτρας θεὸς γνωριζόμενος ...). ὄκ οἶδας πότε ἔρχον- ται οἱ θυρευταί διὰ τοῦτο μένον εἰς τὰ ὄρη.

.. μή ἀποθήκας οἰκοδομῶν κ’ λέγων: „ ψυχή μου ἔχεις ἀγαθὰ διὰ πολλὰ ἔτη, ἀναπαύσ’, φάγε πίε, εὐφραίνσ’ .. „ διὰ να μή ἀκούσης: „ Ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτῶ ἀπὸ σοῦ, ἢ ἠτοίμασας τίνι ἔσται; „

Τὰ ἀγνώως ἀγαθὰ ἔστιν ἐν ὄρανῳ.

ὁ Ἄδαμ ἠμαρτήσε κ’ ἐκρύβη ἀπὸ προσώ-

Τοῦτο δὲ γινώσκω, ὅτι ἐν ἑσχαταῖς ἡμέραις ἐνεστήσονται καιροὶ χαλεποὶ ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλαργυροί, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχαριστοί, ἀνοστοί, ἀστοργοί, ἀσπονδοί, διάβολοι, ἀσεβεῖς, ἀνήμποροι, ἀφιλάγαθοι, προδοταί, προσητεῖς.

καὶν , ὁ ἀβε-βέβτατος ἀδελ-
 ροκτόνος , ἐξῆλθε ἀπὸ προ-
 βώπρ τῷ Θεῷ . ὥστε
 θυγκρύνοντας τὰ κακά , ὀμ-
 χωτερον εἶναι τὸ „ἐκρύβη“
 ἀπὸ τὸ „ἐξῆλθε“

« Αμαρτία Ἰούδα γέγραπται
 ἐν γραφῶν βιβλῶν , ἐν ὄνυχι
 ἀδαμαντίνῳ ἔθηκε κολλημένη
 ἐπὶ τῷ στῆθος τῆς καρδι-
 ας αὐτῶν » (ἱερ. κερ. 17 ἀρ-
 χή. Τούτο ἀπουδίατε ἐκ τῶν
 ὀ' (70') μεταφραστῶν , ὠρίσκει-
 ται εἰς λοιποὺς ἐρηνευτάς .
 Περὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότη τὰ
 ἀνωτέρω . Ποιῖσας τὴν ἀ-
 μαρτίαν , γράφεται ὁ τύπος
 -μνημῆ αὐτῆς εἰς τὴν ψυ-
 χήν ἡν . Ὅταν ἐλθῶ ἐπὶ τὸ
 δικαστήριον ἐκεῖνο κ' ἐλεχ-
 θῶν φανερούμενα τὰ γεγραμ-
 μένα .

« Πάντες οἱ καταλείποντες θε

καταλείποντες θεοῦ , ἀφεστῆκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφῆσαν , ὅτι ἐγκατέλειπον
 πνεῦν Ἰωῆς , τὸν κύριον . Ἰαβαί με , κύριε κ' ἰαδύδομαι . δῶσον με κ' βωδύδο-
 μαι ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ . » (ἱερ. 17, 14)

Ἐκάστος ἡμῶν , ὅταν ἀμαρτάνει , καταλείπει τὸν θεόν κ' θεύθιος γινόμε-
 νος καταλείπει ἀγιασμόν , γινόμενος εἰς χεῖρας ἐχθρῶν . Ὅβον ἀπομακρύνονται
 ἀπὸ τῶν θεῶν , τοσοῦτον ἐπὶ τῆς γῆς γράφονται . Οἱ ἀγιοὶ γράφονται ἐν ὄ-
 ρανῶν . Ἐάν τὰ ἐπὶ γῆς ἴσταις , οὐ ἴσταις τὰ οὐράνια . Θυδαυρίσταις ἐν
 οὐρανῶν ; Σὺ ἐχίνες αἴτιος νὰ γραφῆ τ' ὄνομά σου ἐκεῖ . Λοιπὸν μόνη ἡ
 ἀληθὴς βωταρία ἐκείνη ὁ χριστός .

« Ἐγὼ οὐκ ἐκοπίαβα κατακοχθῶν ὀπίσω σου κ' ἡμέραν ἀνδρῶν ὅκ ἐ-
 πεδύμθα » (ἱερ. 17, 16) Ὁ Ἰουδῆς λέγει : « Αἴρε τὸν σταυρόν σου κ' ἀκο-
 λούθει μοι , .. ἄφες πάντα κ' ἀκολούθει μοι . Ἐάν πάντοτε ἀκολουθῆς αὐτοῦ
 οὐκ ἔβται βοὶ κόπος . Ἰὰς ποδύδωμεν τὴν ἡμέρα τοῦ θεοῦ δηλ. τῆς Β' Πα-
 ρουσίας τοῦ κ' μὴ ἐκείνου τὴν ἡμέραν δια' ὁποῖαν ὁ προφήτης λέγει :
 « Οὐδαὶ οἱ ἐπιδυμῶντες ἡμέραν ἀνδρῶν κ' αὐτῆ ἔβται ἄκοτος κ' οὐ φῶς »
 (προφ. Ἰερ. 17) Μιδύδωμεν φηλοσῶν κ' ματαία δόξα ἀνθρωπίνης ἡ-
 μέρας κ' ἴσταιδωμεν ἐκείνου τῆς αἰωνίου μακαριότητος , τὴν μίαν κ' ἀνέ-
 σπερον τῆς βασιλείας θεοῦ .

« Ὁ λόγος ὁ γεγνημένος
 παρὰ κυρίου πρὸς ἱερεφί-
 αν λέγων: Ἀνάβυθι κ'
 καταβυθίς ἐστὶν οἶκος τοῦ κεραμέ-
 ως .. κ' καταβυθίς κ' αὐτὸς
 ἔποιε ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων .. κ'
 ἔπεβε τὸ ἀχχεῖον .. κ' παλιν ἔποι-
 ηβε ἕτερον .. (κ' εἶπε κύριος)
 .. ἴδου ὡς ὁ πηγὸς τοῦ κεραμέ-
 ως ὑμεῖς ἐβτε ἐν ταῖς χερσὶ
 μου. » (ἱερεφ. 18, 1-6)

Βλέπεις τὸ «ἀνάβυθι» κ' «καταβυθί» ; Ἄνω ἐστὶν ὁ ἱερεφίας, ὑπεράνω
 τῶν πηγῶν ὄκεων, καὶ κάτω τὰ τοιαῦτα ἀχχεῖα. Εἰς τὸν Μωϋσῆ εἶπε:
 « Ἀνάβυθι εἰς τὸ ὄρος κ' ἄκκβον » εἰς ἱερεφία ἄνωτέρω: « καταβυθί κ' ἄκκ-
 βον ». Ἐκάβτος ἢ περὶ τῶν ἄνωτέρων διδάσκειται ἢ μαρτυρεῖ περὶ τῶν
 κατωτέρων. Μωϋσῆς ἀνέβηκε ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους διὰ νὰ διδαχθῆ ἐπι-
 ρανίως λατρείας. ἱερεφίας καταβαίνει ἕνα διδαχθῆ κ' κυριῶς εἰς λαὸν ὅτι
 ὁ θεὸς διευθύνει κ' προνοεῖ τὸν κόσμον κ' ὅτι ἕκαστον πρόσωπο ἢ ἔθνος
 εἶναι ἄξιος ἀμοιβῆς ἢ τιμωρίας κατὰ τὰς πράξεις τῆς. Πρόβλεψε μάλιστα ἐξ
 ἀφελείας διαπέσης ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ οὐρανοῦ κεραφείως. Διὰ τοῦ ἄνωτέ-
 ρω, περὶ κεραφείως ἔργον, δηλοῦται ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ. Δύναται ὁ κεραφείως θε-
 ὸς τῶν ψυχῶν κ' σωμάτων ἡμῶν, τὸ συντριβέν διὰ τῆς πωθῆως - ἀφελείας ἀχ-
 χείων, νὰ ποιήσῃ αὐτὸ βέλτιον κ' ὑψαιότερον. Ἐρεψήθη τὴν Ἀγ. Γρα-
 φῶν κ' πολλὰ εὐρίσκεις περὶ τῶν δύο ἐθνῶν, Ἰσραὴλ κ' ἐξ ἔθνῶν.

Ἐξήγαγε ἐξ Αἰγύπτου τὸν Ἰσραὴλ,
 ἔδωκε τὴν γῆν ἐπαγγελίας, ἔδωκε
 κρίτας, προφῆτας - βασιλεῖς, τῆρος
 γεγνημένος ἄνθρωπος ἑβραϊσθῆ
 ἐπ' αὐτῶν. Ἐγκατέλιπε αὐτοὺς ὁ
 θεὸς κ' ἐκάλεσε διὰ τῶν ἀποστό-
 λων τὰ ἔθνη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
 ἢ ἄξινη οὐ τότε μόνο πρὸς τὴν
 ρίζαν ἀλλὰ κ' νῦν. Αὐτὸς, ὁ χρι-
 στός ἦν ἡ ἄξινη τῶ ἀκάριπθ δέν-
 δρου. Τὰ ἀκάριπα δένδρα ἐκόπη-
 θαν κ' εἰς πῦρ ἐβλήθησαν. Νῦν
 ἄλλο γεώργιον ἔγινε διὰ τοῦ οὐ-
 ποῦτος λέγει: « Εἰδαχάχων κατα-
 φύτευθον αὐτὸς εἰς ὄρος κλη-
 ρονοφίας ὄσ ... » Τοῦτο τὸ →

Ὅρος ὁ Χριστὸς ἔβην, εἰς Αὐ-
τὸν ἐρυσταύθημεν, αὐτὸν ἐνεδύ-
θημεν εἰς Ἀγ. Βαπτισμὰ, Αὐτὸν
κοινωνοῦμεν. Βλέπε τὴν θείαν
μακροθυμίαν, μήποτε ἀκούσομεν:
"Ἦδη τρία ἔτι ἔρχομαι ἐπὶ τὴν
βυκὴν ταύτην (... τὴν ἀκαρπὸν...)
ἔκκοπον αὐτῶν ... »

Τὶς οὕτως ἐδιψήθη θεῶν ἵνα λέγῃ:
"Ἐδιψήθην ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θε-
ὸν τῶν ζῶντα;" κ': "Ὁν τρὸ-

πον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ ταῖς πηγὰς τῶν ὕδατων οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ
ψυχὴ μου πρὸς θεῶν, ὁ θεός;" "Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαβτοὶ ἢ
χιῶν ἀπὸ τοῦ λιθάνου;" Μὴ ἐκκλινεῖ ὕδωρ βιάτως ἀνέμῳ φερόμενον. (1-
φερ. 18,14) Ταῦτα (=πηγαί) τρία εἶδη τῶν ὕδατων. Ἐάν μὴ ταῖς

τρῆς πηγὰς εὐρήθωμεν, οὐδεμίαν πηγὴν εὐρήθομεν. Πέτρα ἔβη ἡ λέγ-
σα: "Ἐάν τις διψῇ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πίνετω." Ἡ πηγὴ ὕδατος οὐκ
ἐγκαταλίπει τὸν λαόν, ἀλλ' οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἐγκαταλι-
ποῦν Αὐτὸν καὶ ἀπολοῦνται. Δὲν ἐκλείπουν λοιπὸν μαβτοὶ ἀπὸ πέτρας,

(βλέπε καὶ εἰς Ἄσμα ἀθεϊστικῶν περὶ τῶν μαβτῶν Χριστοῦ (= τῶν θείων μυστηρί-
ων, Ἀγ. Βαπτισμὰ καὶ θεία κοινωνία) ἢ ἡ χιῶν ἀπὸ τοῦ λιθάνου. Ἐβη
χιῶν ἀπὸ τοῦ λιθάνου κατερχομένη, ὡς τὸ ὕδωρ τοῦ Ἀγ. Πνεύματος,
περὶ τοῦ ὁποῦ λέγει ἔδω: "Μὴ ἐκκλινεῖ ὕδωρ βιάτως ἀνέμῳ φερόμενον;"

τὸ Ἀγ. Πνεῦμα (ὅπως φέρεται) οὐκ ἐκκλινεῖ δηλ. δὲν φεύγει, ἀλλὰ ἐ-
καβτος ἀμαρτανῶν φεύγει καὶ οὐ πίνει ἀπ' Αὐτοῦ. Ἡ προσεῖχὴ τοῦ δι-
καίου θυμιατῆ ἔβην ἐνώπιον τοῦ θεοῦ

Διὰ τὸν ἀθεῖν ἔχει γραφεῖ: "εἰς
κενὸν ἐδυμιασε," Ἡ θεία ἐντολὴ
λέγει: "οὐκ ὀφθαῖν ἐνώπιόν μου
κενός." Ἐάν κάποιος ἐορ-
τάζει μετὰ τῷ Ἰησοῦ ὅπως ἔβη
εἰς ἀνώγειν μετὰ, κεκοσμημένο
καὶ ἔτοιμο.

"Ἡπάτησάς με, κύριε, καὶ ἠπάτη-
θην" (1 φερ. 20,7). Πῶς λέγει
τοιαῦτα ὁ προφήτης;

Ὁ θεὸς οὐ τυραννεῖ, ἀλλὰ βασι-
λεύων οὐ βιάζεται, θέλει ἔκουσως
ἡμᾶς νὰ ἐργαζώμεθα τὰ ψυχωφέ-
λιμα. Ἦθελε ὁ θεὸς νὰ ἀπο-

στείλει τὸν ἱερεσίαν προφητεύον-
τα εἰς τὰ ἔθνη κ' τὸν λαόν σου.
Ἐπειδὴ τὸ κήρυγμα αὐτοῦ ἔλθε
δια' τῆς τῆς, ὁ Παντοκράτωρ θε-
ὸς γυρνώντας τὴν προαίρεσί τῶ
μὴ δέχονται τὰ κακὰ νὰ προ-
φητεύῃ δια' τὸν ἀμετανόη-
το λαὸν σου δια' τοῦτο οἴκου-

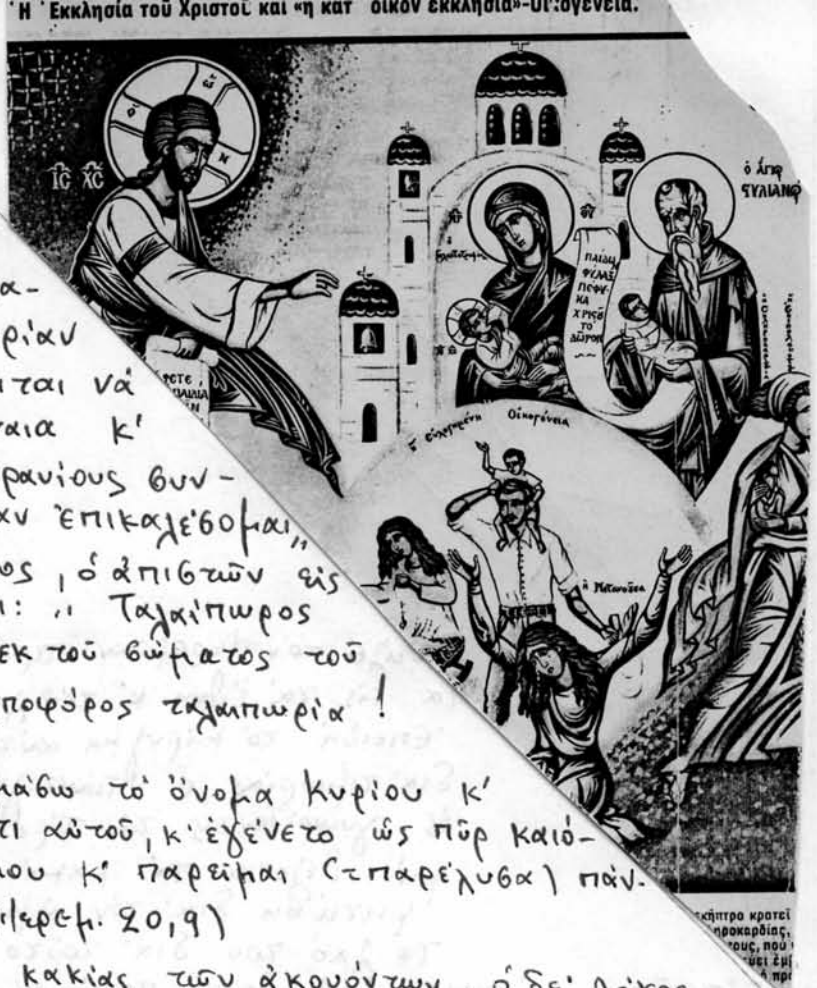
μὲν πρῶτον λέγων: " Λάβε τὸ ποτήριον τοῦτο κ' ποτίεις πάντα τὰ ἔθνη
πρὸς τὰ ὅποια ἔχω ἐξαποστείλω σε..." Ἀκούσας ἱερέσις ὅτι τὸ πο-
τήριον τοῦ οἴνου τῶν τῆς προορίζεται δια' τὰ ἔθνη, μὴ κατανοῶν
τὰς τῆς τοῦ λαοῦ ἰσχυρῶν, ἀπαυθὺς ἔλαβε αὐτό. ὅταν ἔλα-
βε ὁ θεὸς αὐτὸ ἠκρότε ἀπὸ τὸν θεόν: "Ποτίεις πρῶτον τὴν ἐρηθ-
λίῃ" Ἐπειδὴ ἄλλο ἀνέμενε κ' ἄλλο συνήντησε δια' τοῦτο λέγει:
" ἠπαυθὺς με, κύριε, κ' ἠπαυθὺν." Λάβε παραδείγματα κ' ἐκ τῶν
ἰατρῶν πῶς κρύπτουν ἀπὸ τὸν ἀθεοῦ, τὸν Γολγοθᾶ τῆς ὑπομονῆς ὡς νὰ
ἔσθαι τῶν ὀφθαλμῶν σου. κρύπτουν ὑπὸ τὸ μῆλι τὸ πικρὸν τοῦ φαρμάκου
ἔφερον ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν ἱερέσιαν τοιαύτων ἐκτάβιν, ὥστε νὰ εἴπῃ:

ἠπαυθὺν με, κύριε, εἰάν τοῦτο συγφέρει. Ἀλλῆ γὰρ ἢ ἀπάτη ἀπὸ θεοῦ,
ἄλλῃ ἢ ἀπάτη τοῦ ὄφους
πῶς ἔζησε τοὺς πρωτογενεῖς
ἀπὸ παραδείσου. ἢ δὲ ἀπά-
τη ἱερέσιου, ἔδωκε τοιαύ-
των χάριν προφητείας κ' δύ-
ναμιν ψυχῆς. εἶδε κ' ἡμεῖς
ὑπὸ θεοῦ τοιαύτων ἀπατην
θεικῶν, μόνον ὁ ἀρχεκα-
κος ὄφρις μὴ ἀπαυθὺν ἡμᾶς.
καὶ ὁ θεοῦ παρομοίως λέ-
γει: " κύριος ἐκέρραθεν αὐ-
τοῖς πνεῦμα πλάνηθους,"

ἠθεοῖαν κ' ταλαιπωρίαν ἐπι-
καχέσθαι" (ἱερεβ. 20,8) →

24 - βλέπε κ' κατανόη-
 γον τί ή "αθεσία".

Εάν παύσω να οδεύω την
 εύρετα οδό της απωχίας κ'
 'έρχομαι επί των βτενών κ' τε-
 θλημένον (ταλαιπωρών κ' κακοπα-
 θών έαυτόν) λέγω: "Ταλαιπωριάν
 'επικαχέδομαι," "Όταν πρόκειται να
 άθεσιώσω τού κόβου τα μάτια κ'
 να αναχάσω άχώνα ένδον, ούρανίους θυν-
 θήκας τότε λέγω: "Αθεσίαν επικαχέδομαι,"
 Ο φιλήδονος κ' χοϊκός άνθρωπος, ο άπιστών εις
 τών μέλλοντα αιώνα δεν χέχει: "Ταλαιπώρος
 'εγώ άνθρωπος, τίς με ρύθεται έκ τού θώματος τού
 θανάτου τούτου;" ω! καρποφόρος ταλαιπωρία!

"και είπα. Ού μή ονομαίω τώ όνομα κυρίου κ'
 ού μή λαλήσω 'ετι επί τώ όνόματι αούτου, κ' έχένετο ως πύρ καιό-
 μενον φλέγον έν τωις όβτείοις μου κ' παρείμαι (επαρέλυθα) πάν-
 τοθεν κ' ού δύναμαι φέρειν," (Ιερεβ. 20,9)

Ταύτα είπε βεβήτων, τας κακίας των άκουόντων, ο δε' λόγος
 τού κυρίου έχένετο πύρ. εκέينو τώ πύρ έκκαίει ο ζωτήρ ο είπων:
 "Πύρ ήλθον θαχύν επί των χών," "Άκουε κ' Σίμωνος κ' κλεόπα εις
 'ερηκούς λεχόντων: "Ούχ ή καρδια ήμων καιομένη ήν έν τή οδω, ως
 διήνοιχε ήμιν τας Γραφάς;" "Η καρτες. Όθον καιχεται από τώ πύρ τής
 λήπης μετανοών, τώθον τώ έλεός Του 'μετά θου.

"Ο δε' κύριος μετ' έμου καθώς μαχητής ίθχύων," (Ιερε. 20,11)
 ω! κώριε! Θρόνε δόξης ύψομένη, άγιαθρα ήμων!

Οικοδομήσωμεν κ' ήμείς δια'νά μή άκούωμεν: "Ουαί...ο
 οικοδομών οικίαν αούτου κ' ού μετά' δικαιοβύνης," Δια' τών οικοδό-
 μηδιν μετά δικαιοβύνης ο' άπόστολος χέχει: "θεός χωήρχιον, θεός οι-
 κοδομη έβτε .. θεμελίον τέθεικα λιθούσ χριστόν," Ο οικοδομών χωρις
 χριστόν άκουει τού 'ιερεβ. κεφαλ. κχ': "Ιδού βειθός παρα κυρίου,"
 δη. όρχή κυρίου επί τούς άθεθεύς οί όποιοι δεν είναι "πληρωμα
 χής," (δη θεού). Πληρωμα χής = οί πιστοί που έχουν τών ψυχή τους
 πλήρη με τών χάρι του θεού. Τούς άθεθεύς τάχα συμβόλιζε ο
 κάλαδος των πονηρών βύκων: (τώς συμβολικώς πράξωσ τού 'ιερεβ. 18)
 εις τών χέεννα τού πυρός. Ο κάλαδος των χρηστών βύκων
 ή Βαβυλεια των ούρανών έβτε. Δι' έρε τών άμετανοήτων έρηόται
 τώ λόγιον: "Τί ότι έν χή των έχθρών εί κ' βυνεμιάνδης τωις
 νεκροίς," "Όταν πολλοί άμαρτωμοί είναι, τότε χή έχθρών.
 Γη έχθρών, έρηπαθείας, κακοδόξων δογματών.

Τευώμεθα 'εφραϊμη (εφραϊμη έρηνωεται καρποφόρος)
 Ινα χαιρη θεός λέγων: « Άκοή ήκουθα 'εφραϊμη οδυρόμενον,"

Φωνῆς κλαυθμοῦ μετνο-
 ούτων ἀκούει ὁ Θεός.
 Μεγάλη ἡ μετανοία ἐκεί-
 νου τοῦ Ἐφραϊμ, ὥστε κ'
 εἰς ἄλλους ἐποδείχθη
 γεωφένος.
 „Ἐλογημένος κύριος ἐπὶ
 δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ „
 Χριστὸς ἐστὶ τὸ δίκαιον
 κ' ἅγιον ὄρος.

ὡς συνεχερδέντες Χρι-
 στῷ ταῖς ἄνω ἰσχυρώμεν.
 „Θυμιάματα εἰδὶν αἱ προ-
 βευχαί τῶν ἁγίων „ (Ἀποκάλ.)
 -εἰάν ἐχωμεν λογισμοὺς
 πονηροῦς τότε : « ἡ προ-
 βευχή γίνεται εἰς ἁμαρ-
 τίαν „ Δεῖται ἡμῶς
 ὁ ἀποστ. παῖλος προβευ-
 χομένους : „ ἐν παντὶ τόπῳ
 ἐπαίροντας ὀπίσθους χεῖρας
 χωρὶς ὀρθῆς κ' διαλογισμῶν

καὶ οὗ τοιαύτας χεῖρας ὕψωνε πρὸς θεόν - ὡς ὁ Μωϋσῆς - κ' νικά τῶν
 νοσητῶν Ἀραβικ . Τότε ἐκηρυχθῆναι εἰς θεὸν τὸ προφητικὸν λόγιον : „ Ἐπι-
 λαλοῦντος θεοῦ ἔρει (ὁ θεός) : Ἰδοὺ παρέρηι „ Οὕτως, ὁ εὐχόμενος κ' ἰσχύων
 δεαρεθῶν εἶναι : « μακάριος κ' βπεῖρει ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, ὅπου βοὺς κ' ὄνος
 πατεῖ „ (Ματθαῖος) . Ποῖον ὕδωρ; Τὸ ἅγιον Βαπτισμῶν ! Ἐκεῖ βοὺς (δηλ. κα-
 θαρὸς Ἰσραηλῆτις) κ' ὄνος (δηλ. ὁ ἐξ ἔθνων πιστεύσας) . Ἐπιβείνομεν εἰς
 τὸν ἀρχὸν τῆς ἐσχῆς, ἴσα : « οἱ ὑποφένοντες τὸν θεόν, ἀλλάξουσιν ἰσχύον,
 πτεροφενῶν ὡς ἄετοι „ „ και « ἁγιάδος κύριος, τοῖς ὑποφένουσιν
 αὐτῶν „
 « Πνεῦμα προβώπου ἡμῶν Χριστὸς κύριος „ (Θρηνοὶ (ε-
 ρεμ.) . Ἐξ αὐτοῦ φαίνεται ὅτι τὸ λαλῆναι πνεῦμα εἰς τοὺς προφήτας
 ἦτο ὁ Χριστὸς . Ἡ ἐρηνεία τοῦ Συρμαχόν κ' Ἀκούα ἀντι πνεῦμα προβώπου
 ἔχει : « πνοὴ μυκτῶρων „ . Οἱ γὰρ θεοφιλῆς διὰ παντός Χριστῶν ἀναπνεύουσι
 κ' πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἔχοντες, κ' λέγοντες : « ἐν τῇ γαίᾳ αὐτοῦ ἰσχυόμεθα „
 → (Θρηνοὶ) δηλ. κατὰ μίμησιν τοῦ Χριστοῦ . Ὁ θεὸς ἀποστόλος : « Μιμηταὶ μου
 γίνεσθε, καθὼς καὶ Χριστὸς „ οἱ νοσητῶν ἐχθροὶ πολεμοῦν ἀπαύτως
 ἀλλ' ὁ κύριος λέγει : « πολεμῶντες ἡμεῖς κ' οὐ μὴ δύνωνται πρὸς ἡμᾶς ,

διότι μετὰ σοῦ ἔχω εἶηί τῷ ἔξαιρεῖσθαι θε (= διὰ νὰ θεῖ λυτρῶν) (1ερ. 1,19) . Ὁ ἀμαρτωλὸς ἐπιμένει εἰς ἀμετανουσίαν !. .. ὁ λαὸς μου, ἐμὲ ἔγκατέλιπον πυχὴν ὕδατος Ἰωῦς ,, (1ερ. 2,13) .

.. ἔχω θεῖ ἐφύτευθα ἀπτελοῦ καρποφόρου .. πῶς ἐβτραύης εἰς πικρίαν .. ; (1ερ. 2,21) .. ἔπιβτραύημι πρὸς με ... ὅτι ἔμε-
ψῶν ἔχω εἶηί κ' οὐ μνησίω (= δέν θὰ εἶται ἀρχιθρένος) (3,12)

.. ἔπιβτραύητε, υἱοὶ ἀρεβτικότες ... ,, (3,14) .. καὶ δώσω ὕμιν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου ,, (3,15)

.. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ (= ἐποχῇ τοῦ χριστοῦ) καλεῖσθε τὴν κερσ-
βαλίη θρόνον κυρίου ,, (3,17)

.. ταδε λέγει κύριος νεώθατε ἑαυτοῖς νεώματα (ἐκχερῶ-
θατε κ' ἐτοιμάθατε τοὺς ἀγρούς τῶν ψυχῶν ὑμῶν) κ' μὴ βπείρετε ἐπὶ
ἀκανθῶν ,, (4,3)

.. περιῖωθαθε βάρκους (δηλ. κλαῖθατε μετανουῶντες, ἐν ἀχρυπιῖᾳ κ'
νυθταῖ) ,, (4,8)

.. Περιδράματα (= διατρέξατε) ἐν ὁδοῖς κερσβαλίη .. κ' ἰτυῖθατε ...
ἐάν εὔρητε ἄνδρα εἰ ἔβτι ποιῶν κρίμα κ' Ἰυτῶν πίθου κ' ἴλωσ
ἔδομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος ,, (5,1)

.. πάντες ἀνήκοοι, πορευόμενοι σκοπιῶς .. πάντες διεφάρθενοι ..
.. καλεῖθατε τὰς θρηνοῦσας .. κ' σοφῶς .. κ' λαβείτωσαν ἐπὶ ὕμῶν
θρῆνος κ' οἱ ὀρθαλλοὶ ὑμῶν ὡς γίνουσι πηλαὶ δακρῶν

.. ἔχω ὡς ἀρνίον ἀκακὸν ἀχόμενον τοῦ θιέσθαι, οὐκ ἔχων.
ἐπὶ ἐμὲ ἔλογίζαντο λογιθῶν πονηρὸν λέγοντες . δώτε κ' ἐμ-θῶ-
μεν ζῆλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ ... (11,19)

.. ἐπικατάρτως ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἔχει τὴν ἐπιδα ἐπὶ ἄνθρωπον ..
.. εἰλογημένος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ κ' ἔβτι κύριος ἐπίς
αὐτοῦ. (17,7) .. ἰασαί με, κύριε, κ' ἰαθῆδομαι ... (17,14)

.. Φεῖγετε ἐκ μέθου βαθυῶνος κ' ἀνασῶτετε ἕκαθὸς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ... (28,6) .. Ἐπικατάρτως ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς"
(31,10) .. κύριος μεγάλῃς βουχῆς κ' δυνατῶς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς ὁ μεγῶν,
ὁ παντοκράτωρ κ' μεγαλῶνυθος κύριος ... ,, (39,19)

.. ... ἐπιβτραύω τὸν λῶν μου εἰς τὸν τόπον τοῦτον .. κ' δώσω αὐτοῖς
ὁδὸν ἑτέραν κ' καρδίαν ἑτέραν φοβηθῆναι με πάσας τὰς ἡμέρας
... (39,38) .. κέκραζον πρὸς με, κ' ἀποκριθῆδομαι σοι κ' ἀπαχθε-
λῶ σοι μεγάλα κ' ἰσχυρά, ἃ οὐκ ἔχωνς ,, (40,3)

.. ἔπεθεν ὁ θεόφανος ὑμῶν τῆς κεφαλῆς . οὐκί ὑμῶν ὅτι ἡμάρ-
τομεν .. ἐπιβρεφον ὑμῶν, κύριε, πρὸς σε, κ' ἐπιβτραυθῆδομαι
(θρῆνοι 1ερ. 5, 16 κ' 21)

« Ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσε-
ται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν » (1,14).